

at Thinget har erklæret enhver Forhandling med det nuværende Ministerium om Refor-
mer for ørkesløs — jeg skjønner ikke rettere,
end at denne Erklæring, i Henhold til hvil-
ken enhver som helst Forhandling om Refor-
mer mellem Folkethinget og Regjeringen er
bleven afstaaet, er i Strid med Grundloven.
Hvis vi i Grundloven havde en Bestemmelse
om Folkethingets Ansvar, om Rigsdagens
Ansvar, svarende til dem, der findes i Grund-
loven om Ministeriets Ansvar, da er jeg
overbevist om, at Spørgsmaalet om, hvor
vidt denne Fremgangsmaade er i Strid eller
i Overensstemmelse med Grundloven, vilde
være blevet forelagt for Domstolene; men
vi have ikke en saadan Bestemmelse om Rig-
sdagens Ansvar. Thi naar Paastandene staa
saa skarpt mod hinanden, som Tilfældet er
nu, hvor det fra den ene Side erklæres, at
den og den Handling vilde være grundlov-
stridig, medens det paastaas fra den mod-
satte Side, at den er fuldkommen grundlov-
mæssig, saa er der jo dog inden Anden, der
kan afgjøre en saadan Strid, end Dom-
stolene.

Mourad: Jeg skal blot bemærke, at den
høitærede Minister overser, at Ministeriet
har tilladt sig den samme Fremgangsmaade
lige overfor de af Folkethingets Initiativ
fremgaaede Forslaa og saat: Vi ville ikke
forhandle dem, ikke indlade os med dem.
Jeg slutter mig ikke til Flertallet, men Ret-
færdigheden byder mig at sige, at naar man
bedømmer Flertallets Fremgangsmaade, maa
man ikke glemme den Fremgangsmaade, som
Ministeriet har bragt i Anvendelse lige over-
for Folkethingets Initiativ. Jeg veed ikke,
om jeg har opfattet den høitærede Ministers
Utrring rigtig, men det forekommer mig, at
han paa det Bestemteste frasaade sig, at der
skulde være nogensomhelst Tale om, at dette
Ministerium skulde ville foreslaa en provisorisk
Lov, der ikke tog Hensyn til, hvad der laa
klart for at være en af Rigsdagens Afdelin-
gers Willie.

Judenrigsministeren (Finjen): Jeg
skal ganske kort bemærke, at naar det ærede
Medlem yttrede, at Ministeriet har fra sin
Side ogsaa adopteret Wisnepolitiken, for at
bruge dette Udtryk, da tror jeg ikke, at han
har fuld Føie til at sige det; thi Et er at
nægte at forhandle, et Andet er, at man
finder et Forslag ikke modent til Forhandling
og til Fremme, og at man ønsker at tilveie-
bringe yderligere Oplysninger om det, inden
man agter at indlade sig paa Sagens Rea-
litet. Naar det ærede Medlem vilde lægge
mig i Munden en Utrring om, at det nu-

værende Ministerium ikke tænkte sig Mulig-
heden af provisoriske Love, eller om, hvad
Opfattelse det havde af provisoriske Love, da
har jeg ikke yttret Nogetsomhelst, i hvilket
der kunde indlægges en saadan Mening. Jeg
har sagt, at Grundlovens Bevarelse er det
nuværende Ministerium lige saa hellig og
dyrebare som enhver somhelst af Thingets
Medlemmer, men jeg har slet ikke indladt
mig paa Spørgsmaalet — og det er jo nær-
mest et Fortolkningsspørgsmaal — om, hvor-
vidt provisoriske Love kunne blive nødven-
dige, og om, hvorvidt Nødvendigheden kan
fremkaldes af den ene eller den anden af
Rigsdagens Afdelinger. Jeg har ikke indladt
mig herpaa og ikke villet udtale Nogetsomhelst
derom.

Mourad: Den høitærede Indenrigs-
minister var ikke den Gang Minister og har
derfor god Grund til ikke at være fjendt med
de virkeligt Forhold, thi Regjeringen afviste
at gaa ind paa at behandle Lovforslaget,
fordi Folkethinget ikke indlod sig paa For-
handlingen af Regjeringens Forslag.

Formanden (Berg): Jeg vil kun i
Anledning af den førte Debat bemærke, at
naar den høitærede Indenrigsminister yttrede,
at det, at det ærede Medlem for Odense
Amts Abo Balsfreds ikke har sigtet det nu-
værende Ministerium for at ville begaa det,
som det ærede Medlem vilde betegne som
Grundlovsbrud, fremgik af den Retteelse, det
ærede Medlem fremsatte, er det imidlertid
ikke nogen Retteelse. Det ærede Medlem ud-
talte sig saaledes — jeg har det stenoara-
fiske Referat liggende for mig —: „Men
selv om man skulde tænke sig det Tilfælde,
at der en Gang skulde komme et Ministe-
rium osv. . . .“ (Indenrigsministeren
(Finjen): Jeg tvivler ikke om, at jeg har
hørt feilt!) . . . Forøvrigt vil jeg bemærke, at
jeg er aldeles enig med den høitærede Mi-
nister deri, at hvis Grundloven havde paa-
budt Folkethinget at bearbejde de Sager, et
hvilket somhelst Ministeriet forelaagde, vilde
det gjøre sig skyldigt i Grundlovsbrud, hvis
det undlod det, men da Grundloven ikke ind-
holder nogen anden Forpligtelse for den
enkelte Folkethingmand, end, at han med Et
er bunden til at følge sin Overbevisning,
vil et saadant Ansvar ikke kunne omhandles.
— Jeg ønsker, at Forhandlingen om dette
Afsnit dermed maa være afsluttet.

Da ikke flere begjærede Ordet, blev
Forhandlingen sluttet.